

ORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. február 6.

4. (3046 szám)

Hatvanadik évfolyam

Megoldották a gordiusi csomót

(Ókori lelet nyomán)

Rassay Macedóniai Fülöp (Pakois Nagy Sándorhoz): Vágd ketté már azt a fránya csomót! (Megtörténik.) Nem így gondoltam!...

Ára: 50 fillér

DOMBSZÖGI ÉS BUGACI

MOKÁNY BERCI A GÖZFÜRDŐBEN

Jordányba ojtott oláh legyek, ha ennél komiszabb időt láttam. Mőgalszik bennem a nőmős vér, görcsbe szorul mindön mőcsingom. Aszongya a jebuzeus baromdoktor: nincs ennek más orvossága, mint a gőzfeređő. Ott erisszem ki magambul a fölösleg erőť, gyűrassam mög a lapoc-kám, dagasztassam mög a karjaim, síkáltassam mög a lábszárjaim, mer fölvet az egésség.

Nem csuda az ijjen szigetön, mint ez az én Dombszögöm. Mer aki vászonceléd akad benne, az is mind sejöm högyvilág, — öťöztetném fügefalevélbe, oszt kergetném bele a paradicsomos kertömbel!

A Tapló Ferencet, a pihenő vincellőremet vittem föl magammal szobajányrak, mer mondok: bába vót az anya, ű is jól ösméri hát a kenyést. A Zsuzskát fogtam vóna magam mellé, de asszonyféléť nem eresztene be a kangözölőbe, osztán nadrágba is híjába bujtattam vóna, mer nem akadt ojjan, akibe ez a fenekes jószág beletért vóna. Pedíg a tenyereire a Zsuzska tán még különb mint a Ferenc, mer ojjan izmossan gyöngéded tapintása nincs még a klinikaji főbába madámnak se.

Jó az a gőz. Szinte hallom, a bűnös bűröm pórusai hogyan nyiladoznak és szalad ki rajtuk sziszegve az erőfölség miatt összeálló izmaimbul a köszvény. A vályogvetőim delelő kánikulai napon mindegyütt nem izzadtak annyit dógoztukba, mint én ott hevertömbe, mikor a falócán szétterpszködve: az egyik lábamat Cibak, a másikat Kotormány felé nyújtottam ki. Ojjan jól éreztem magam, mint a harminchárom hízőim a híg meleg sárba.

Tapló Ferenc el nem tudott telni, hogy mijjen meleg van itt. Nyilván aszongya, istálló van alatta. Mer hogy nincs szaporább meleg az erő trágyánál. Nem is tölte vóna le a subáját egy házér, mer aszongya: ebből az űri melegbül akar magába szilni vagy két felhőnyit. No még úgy izzadni emböri állatot nem láttam. Akkora csöppek gurultak le rúla, mint egy-egy szűzi halom a Hebron-rózsán.

Hogy tanulságos mulaccsága is kerűjön, mögmagyaráztam neki a feredő mindönféle tussait és ögyéb spriccölő szer-számjait. Az egyikön nagyon elejtötte az állat. Ez, mondok, ojjan ugró viz, aki az emböron föfele végig szalad, oszt a száján árkusba gyűn ki. El is hitte. Měr ne hinné! Nem azér a szögám tán, hogy el ne higgye a bolondot!

A körömpiszkáló sváb vagy szlovák (a fészkes fene tud jobban eligazodni ebbe a fajvédő világba) kezembe nyom egy cédulát. Aszongya: „Vigyázat! Női szakasz.” Francija bohózati dísznőség. Akár le se vessem a lepedőmet, csak uszónadrágot váltok szárazat, hogy a színházba méltóan és rangomhoz illően állítsak be. Mer azt hallom az ujságbul, hogy ez afféle öťözködő, vagyis hogy inkább vetkezödő darab, mindönféle női szakaszokkal és szeparékkal fölruházva.

Ugy is ültem bele a páhojba. Még a Szellő kutyámra is csikos kombinét húztattam, ne mondják, hogy nem tudom, mi az a párisi szokás.

Naccerű darab, csupa csiklándozás véges-végig. Arrul van szó benne, hogy éccaka a vonatba egészen ösméretlenül esik bele egy fíjatalembör egy hölgyi szöměj kegyeibe, de ugyancsak alaposan, mer már a kilencedik állomáson, márhogy kilenc hónap mulva az aszszonyka se tagadhattya le a tényállást. A fíjatalúr még akkor éccaka kiszállt a vonatbul, oszt máig se tuggya, ki teheneborja vót a mönyecske. Ebbül a betyárságbul osztán fájntos dísznőségek kereködnek, amiktül ojjan gustust kaptam, hogy aszontam a Tapló Ferencnek, aki a kapu előtt strázsált a débundámmal: szalaggy, ahogy a lábád bírja, oszt párosával térj vissza, mer nagyon möhetnéköm van a gőzfeređőbe.

Nagyot bámuli rám a legény, hogy másoccor is mög akarom magam aggyasztáltatni, de avval nyugtattam mög, hogy így röndölte ezt a dombszögi baromdoktor. Gyűtt is pár perc mulva egy takaros közröndészeti leányzóval, oszt nagy-kényössen taksakocsin vonultunk el, előbb persze egy jófajta kocsmába, haj-náltájt mög a gőzfeređőbe. Aki pediglen nagyon föl vóna háborodva erkölcsileg, annak aszondom: sokkal röndösebb, magyarossabb játék vót a miénk, amit hajnalba jáccottunk, mint az, amejiket a színházba mutogattak. De azér a színház is döfi. Az adta mög a hozzávaló apetitust.

Coki!...

Ángyán Béla albumába

A sajtófönökből — megérdemelten — az igazság államtikkára lett. Most már talán hamarosan megérjük azt is, hogy a sajtószabadságból végre igazság lesz.

BUD JÁNOS. BUDAPEST

Gratulálunk, miniszter ur. Ön ugy látszik nem is annyira a vidéki polgármesterek autonomiáját, mint inkább az automániáját támadta meg.

A NÉVTELEN
VIDÉKI ADÓFIZETŐ

Az örült köszörűs

vagy: a „superjazz” őse

Az „öreg demokraták”

A Pakots—Gál—Hajdu-afférnak egy kis mellékhajtsa is támadt: megalakult az „öreg demokraták” csoportja. Arról egyelőre hallgat a krónika, vajjon a Terézváros, az Erzsébet- és a Lipótváros választójogos hölgyei bekéredzkedtek-e az öreg demokraták közé, de sokat beszélnek egy érdemes terézvárosi választóról, akit elfelejtettek fölvenni a csoport vezetőségébe. Mikor az illető meg-reklamálta a dolgot, azt mondták neki: — Hja, az nem megy olyan könnyen. Bizonyítsa be, hogy öreg demokrata!

Az öreg, aki nem is olyan öreg, kész volt a válasszal:

— Tessék utánanézni a demokraták irattárában... Engem már huszonnéggy évvel ezelőtt perelték tagsági díjért.

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105-35.

Egy kis baleset az Egyetem-téren

Ádám Lajos dr. orvostanárt, mikor az Egyetem-téren áthaladt, váratlanul megtámadta egy csapat *Verébély*.

Mint lapzártakor értesülünk, a kitűnő sebész kalapját az egyetemi tanács biztosa hozza rendbe. Ami biztos, az biztos.

Mihaszna András

m. kir. rendőr szemlélődései

Van itt ész! Nincs Debreceny várossá-
ba az a kalbász, aki ojan hosszú vóna,
aki annyira elérne, mint az az édös magy.
kir. sütnivalóm. De még ez nem mind
ám! Hogy jobban smakkójon, össze van
az keveredve eréllel, tapéntattal, vitéz-
séggel mög miegyéb magy. kir. fűszer-
számmal. Mög is nyalná utánna mind a
tizenhárom körmit az idegön országbéli
m. kir. rendőrség, ha üneki is ijen kom-
mencijó járna ki a száraz régula mellé.
Akkor néki se kéne könyvbül csinyáni a
röndöt, hanem csinyáná a maga kobakja
után. Már annyi itt egy halomba az érd-
em mög a dicsőség, hogy alig birom el-
cipelni.

Most megest szaporodott legalább egy
köböllel. Merhát furfangos ésszel elfog-
dostam ám Kajróországba aztat a két
részvetsikkasztgató gáztettvest, a Pekáry
nasságos urat mög a Réthy cukrász-
legényt, akik attul a Nova zsidótul száz
mög száz milliót szödtek el. Nem min-
gyár fogdostam el őket. Adtam nekik
egy kis egérutat, hadd szalaggyanak.
Ugy jácottam velük, mint macska az
egérrel. El is szalattak egészen a török
szultán üszentfölsége szélkesfővárossába,
a Kajróba. Mikor mán a Kajróba benne
vótak, gondótam, no most mán ölég lössz
a játékbul, mer még át tanálnak szök-
dösni Londonyországba a grámicon. Hát
akkor zsupsz... becsaptam az egérfogó
ajtaját. Mer az a sok drótja a telefónnak
mög a telegráfnak csak azér van az egész
világon végighuzogatva ide is, oda is,
hogy azt a sok lopvajáró betyárt össze-
fogdossuk vele az egérfogóba. Itthon
csak mögnyomintjuk a drótot, oszt a

huncut eccörre fönnakad rajta, még ak-
kor is, ha a Marharadzák országába isz-
kolt. Ráfűztük a kötőféket a részvétol-
vajokra is, úgy intéztük el rajtuk a szö-
méljös zárlatot.

Azér ne hogy elbizakoggyanak a kis
csirkefogók, mer azokrul se felejtkezök
mög. A Pekáry-féle nagyúri betyár csak
afféle csemege. Akar csak a finom bűdös
kvargli. Ez pedig úgy jó, ha ritkán akad.
Mer ha sürűbben akadna, mögutálná az
embör, mint a Héjjas Iván nasságos kép-
viselő ur Orgoványba az akasztást. De az
apraja, az a mi mindönnapi könyerünk,
akit a Mijatyánkba könyörgünk az ég-
födbeli röndnek főfőkapitánya üszentfö-
ségitül.

De más dógom is akad. Mostanság az
uccai plostitucijós erkölcsöket szödöge-
töm ráncba, mer azt má mégse löhet
nézni, hogy fijatal szömérmétös jányok a
szülejik beleegyezése nélkül szömérmé-
lenköggyenek védtelen hajadon férfijak-
kal. Engedéll köll mindönhöz, hát éppeg
hogy a virágmarsasághoz ne kéne?! No
persze!... Azér is röndöletbe töttem,
hogy ezentul szülőji engedéll köllössön a
szerelemi művelethöz. A belső uccákrul
pediglen elhessögetöm ezt a sok puccos
szögény lányt, — mit is csinyának kón-
kurenciját az uri dámáknak mög ögyéb
tisztösségös kotkottoknak!

Evvel is lesz tudom ölég dógom, akar-
csak a spanyol inszuflencijával. No, uj-
ságitró ténsurak, most nyissátok ki azt a
liportleső szátokat! Ugy-e hogy nem meri-
tek, mer nem is én tülem, hanem a spa-
nyolviaszk-nátátul féltek, hogy meg-
fogja a gígátokat, oszt majd nem tudtok
kiabálni.

Kend se ácsorogjon ebbe a hidegbe,
öreg vakom, mer mint inszuflencia-baci-
rusterjesztöt, akinek erre nincs söm-
miféle engedéllé a magos kormánytul, ezen-
nel bekésérem. Mer röndnek muszáj lönni!

**Aranyszöke-, barna-
vagy fekete haját nyer az
Eisner-féle Ceau Radieuse dió kivonatból
ÁRA CSAK 1 PENGŐ 60 FILLÉR
EISNER-drogeria főh. kam. szállító
Budapest, VI. ker., Andrásy út 37.**

Influenzás szobrok

Petőfi a hőmérőt nézi

Anonymus még jobban beburkolózzik

Deák Ferenc tüszent

Az operai Szfinksz beköti a nyakát

Nyílt kérelem Vass József népjóléti miniszterhez

Kegyelmes Uram, mindenkitől azt hallom, hogy nemsokára B-listára kerülnek a konflislovak. Szépen kérem Excellenciádat, kegyeskedjék a fenmaradó zabot nekem kiutalni. Legalázatosabb szolgálja

Sanyaró Vendel

FARSANG

Megnyitó nóták az idei bálókra

Báli tudósítónknak, költséget és közönséget nem kimélve, a következő báli megnyitó-nótákat sikerült följegyeznie:

FELSŐHAZI TAGOK NEJEI:

Ugyan, édes méltóságos asszony,
Nem találja azt egy kicsit furának,
Hogy a Bethlen Pista mostanában
Jóelőre köszöntet az urának...

★

FELSŐHAZI RABBIK:

Egyszer esik esztendőbe vizkereszt,
A Reich Koppel szobájába nincs kereszt.

★

FAJVÉDŐ BÁL:

Fokosa nyelére támaszkodva mondja,
Mért is adta fejét fasiszta dologra?...

★

SALGÓTARJANI SASOK:

Fekete, fekete, fekete, fekete, fekete,
Az ingünk fekete,
Mint egy Bus-Fekete...

★

BÁBAASSZONYOK:

Parlé vú franszé,
Madám, Madám? ...
De meg ne tudja ám
Az én mamám!...

★

TELEFONELŐFIZETŐK:

Várok, valamire várok régesrég,
Számot, egy kis József számot várok rég.

★

LECSUSZOTT VALENTINO-JELÖLTEK:

Elment a Sári Amerikába
S minket nem vett a nyakába.

★

KONFLISKOCISOKBÓL LETT SOFFÖRÖK:

Ha ló nincs, a takszi is megfelelő...

★

ÜGYVÉDJELÖLTEK:

Beszegődtem ügyvéd urhoz bojtárnak,
Kollégáim odakint még sort állnak.
Fizetésem tíz pengő és husz fillér, —
Többet keres egy sintér.

FRIEDRICH ISTVÁN & COMP.:

Link vagyok és az is maradok...

★

FORGALMI RENDŐRÖK:

Kék fény, fehér fény,
Zöld, vörös, lila...
Ütné meg ezt a forgalmat
Az istennyila!

(Hesz)

EJHA!

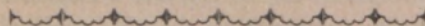
A napilapok farsangi rovatában szószerint ezt olvastuk február elsején:

„A Csaba bajtársi egyesület ferencvárosi törzse ritka szép sikerrel tartotta meg hagyományos táncestélyét a Molnár-uccai Katolikus Körben. Az orvosfiatal-ság bálját a *Beteg lett a babám* kezdetű csárdás hangjaira nyitották meg.”

Már most hadd szóljon ez a nóta:

Beteg lett a babám,
Nincsen orvosság a bajára,
Be kellett vinni a
Miskolci különös spítájba.
Meggértem a doktort
Magam is, külön is, de nagyon is,
Hogy vigyázzon a babámra,
Mert lehet még neki is
Különös beteg a babája.

Még egyszer csak ennyit: Ejha!

A TIHANYI VISSZHANGNÁL

Én: Mit szólt Bárczy, mikor látta,
hogy kissé habozik a Kállay-párthoz
csatlakozni Ehrlich G. Gusztáv?
A visszhang: ... geh Gusztáv!

AZ ÉLETMENTŐ

— Hogy vehettél el ilyen csunya asszonyt?
— Hagyd el... megmentette az életemet.
— Az életedet?
— Igen. Azzal fenyegetődött, hogy agyonüti, ha nem veszem el.

IGY MENNEK AZ ÜZLETEK...

Kedves Borsszem Jankó! Egy pesti áruházba nemrég egy tizenhároméves fiut vettek föl. Az igazgató ur végigmegy a termeken, hogy ellenőrizze a személyzetet és megakad a szeme az új fiun.

— Mikor léptél be, fiam? — kérdezi.

— Tegnapelőtt, kérem szépen.

— És megmondta már neked az osztályfőnök ur, mi a dolgod?

— Igenis, igazgató ur. Azt mondta, vigyázzak, ha az igazgató ur jön és rögtön ébresszem föl.

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

Megfejtése: a *Borsszem Jankó* legközelebbi számában.

A megfejtők értékes könyvjutalomban részesülnek.

A *Borsszem Jankó* január 26-iki számában megjelent rébusz helyes megfejtése: „*Spanyol járvány*”. A megfejtők közül Petres János (Hajduböszörmény, Bocskay-ucca) kapott könyvjutalmat.

„Aranyhattyu”
Óriási siker
Király Színház

VIGSZÍNHÁZ

Szombaton és vasárnap
este

Nem
nőszülők!

Pénteken este és vasárnap
délután

A Noszty-fiu esete
Tóth Marival

Leánykereskedelem? ... Na és a férfikereskedelem? ...

Most megint készül valami rendelet vagy törvény a leánykereskedelem ellen. Mert állítólag mindenféle raffinériával és gonoszsággal elcsábítják, eladják a leányokat s egész életükre tönkreteszik őket. Szó ami szó: fáj nekem nagyon a szerencsétlen leányok sorsa, de ne vegyük tölem rossz néven, ha én első sorban a férfiakat akarom megmenteni és e soraimmal hadat izenek a férfikereskedelem ellen.

Önök csodálkoznak? Önök nem hallottak még semmit a férfikereskedelemtől, erről a virágzó és veszedelmes üzletágról, amely a fiatalemberek legjobbjait korai pusztulásba dönti? Furcsa! Évszázadok óta a merényletek láncolatossorát követik el a férfiak ellen és soha, egyetlenegy nőnek sem jutott eszébe, hogy szavát fölemelje a férfikereskedés ellen. Sőt: maguk a férfiak is mintha beletörődtek volna nyomoru sorsukba. De most elérkezett az idő, hogy kiméletlenül leálcázzuk a férfikereskedőket.

Tudják-e az illetékes hatóságok, hogy minden kisvárosban ezrével vannak aszsonyok, úgynevezett lányos mamák, akik

tát látja a büntetlenül üzött férfikereskedelemnek. A Pistát, szegényt, úgy vitték lépre, hogy mikor egy házimulatságon be volt csipve, szándékosan magára hagyták a háziasszony lányával és mikor a boldogtalan fiatalember — a beléje erőszakolt alkohol mámorában — megcsókolta az Ilonkát, a függöny mögött lesbenálló mama nagy műfelháborodással kitért és rettentő patália után kényszerítette a Pistát, hogy maradjon állandóan a lányos házban. És szegény Pista azóta együtt lakik az anyósával.

Vagy ott van a szegény Pali esete. Egy napilapban házinevelőt kerestek egy vidéki birtokoscsaládhoz. A Pali egyetem végzett csinos fiu volt, akinek csak éppen annyi pénze hiányzott, hogy a doktori szigorlatát letegye. Persze boldogan kapott a jó állás után és mikor leutazott a családhoz, derült csak ki, hogy ravasz fondorlattal csalták le, mert ott nem nevelőre volt szükség, sőt: a nagyobbik lány, a Micike, alaposan ki volt már nevelve a mamája részéről mindenféle férfifogásban, kezdve az asztal alatti pedálozástól egészen az öngyil-

egész nap azon török a fejüket, hogyan lehetne megfosztani függetlenségüktől, szabad mozgásuktól, lelki nyugalmuktól a fiatalembereket? Tudják-e az illetékesek, hogy ezek a lányos mamák a legválogatottabb raffinériákkal csalják házukba a gyanutlan, ártatlan, mitsem sejtő fiatalemberüket... egyszer teadélután, másszor házibál, egyszer társasjáték, másszor névnap ürügye alatt és azok a tapasztalatlan, romlatlan lelkű ifjak a mézes-mázos hivogetásnak, csábításnak bedőlve, a jóelőre felállított csapdába zuhannak... Tudják-e az illetékesek, hány derék, jobb sorsra méltó fiatalembert tettek így tönkre a lányos mamák egész életükre?...

Hiszen elég, ha mindenki a maga szűk körében méz körül egy kicsit. Itt is, ott is egy-egy vergődő, kétségbeesett áldozat-

kossági kísérletig. A nevelő urból hamarosan kinevelték a férfit és hitvány bábbá, köznapi nyelven: férjjé degradálták.

De se szeri, se száma a veszteségeknek, amik a szabad férfinemet érték. Beszéljek-e arról a felelős szerkesztőről, akit heti öt vacsora árán csaltak el egy lipótvárosi familiához, ahol... a Renée leányzónál — hogy nevén nevezem a gyermeket — hirtelen felelős szerkesztőre volt szükség. És mit tesz az a jó isten és az az ármányos mama? — a gyermek öt hónap múlva tényleg a felelős szerkesztő nevét kapta.

Nem, nem... ez így nem mehet tovább. Kiméletlenül le kell leplezni a férfirontókat, akik mindenféle tetszetős ürügyek alatt, szebb jövőt csillogtatva, magukhoz édesgetik a tisztalelkű fiatal-

embereket és aztán a házasság mocsarába lasztítják őket. Tisztelt miniszter és képviselő urak, tessék törvényt hozni a férfikereskedők ellen. Adjon önöknek erőt ehhez a nemes elhatározáshoz az a tudat, hogy valamikor önöket is elszédítették mézes-mázos szókkal, csalárd ígéretekkel és mikor a keserű, a kiábrándító valóságra ébredtek, már ott ültek rabszolgáivá merevülten a karosszékben, hálósapkával a fejükön és egyik oldalukon a feleségnek mintázott rabbilincscsel, másik oldalukon a mamának mintázott porkolóval.

Ha ezt nem felejtették el (oh, van-e férj, aki az ilyesmit feledni tudja?), akkor kiméletlenül le fognak sujítani a gonosz férfikereskedőkre s van még remény, hogy ránk is fölvirrad a szabadság és a boldogság napja.

Molnár Jenő

A budai mandátum

*Pakots Józsi követ
Levelét megírta,
Hajdu Marci könnyét
Mind-mind belesírta.*

*Doktor Gál Jenőnek
Demokrata pártba
Örömhirt viszen a
Mandátum-vásárba.*

*Ki kopog, mi kopog?
Fábián vagy Baracs?
Mindegy, — Gál Jenő, te
Alul úgy se maradsz.*

*Rassay kiátkoz, —
Van is okod félni!
Legalább tudsz oly jól
Mint Karcsi beszélni.*

*Van a te nyelvédnek
Oly teherbirása...
Ergo: áldott Pakots
S a kezeirása!*

Id. Andrássy Gyula gróf: Hohó, ellenzéki urak!.. Ilyen járványos spanyol diktatura-időben ötnél többnek nem szabad bemenni a parlamentbe.

Borsszem Jankó a színházban

APRÓHIREK

Az Opera olyan jól megy az idén, hogy már a tagok is egymásután mennek. Az egyik Bécsbe, a másik Berlinbe. Allitólág már az egyik Szfinksz is el akar szerződni a finn színházhoz.

Párisban konokul nem akarják tudomásul venni néhány pesti lapnak azt a jelentését, hogy *A hattyu* az Odéonban megbukott. A félrevezetett párisi közönség minden Hattyu-előadásra zsufolásig megtöltötte az Odéon nézőterét. Micsoda barbár nép. Botrány!

Radnai Miklós, az Opera direktora összeveszett Ptasinszky Pepivel, mert a primaballerina nem akart úgy táncolni, ahogy ő füttyült.

Zerkowitz Béla új operettet írt, melynek címe: „A zsványkirály és fia, a librettista”. Az operett szövegét, úgy tudjuk, nem Harmat Imre írta.

A „KISS ÉS KIS” UTAN

- Ezt a Bus-Feketét mint szerzőt sok mindennel lehet megvádolni, de egy dologgal semmiesetre.
- Mi az az egy dolog?
- Az, hogy hamisan bukott volna.

BÉCSI VICC

- Csak németül tudóknak! —
- Unser Theater heisst Wander-Theater.
- Wieso Wandertheater?
- Weil die Künstler nie wissen, wann der Direktor die Gage zahlt.

NAGYON ELŐKELO

- Nagyságos asszony látta már „A Noszty-fiu esetét” a Vigszínházban?
- Nem nézek meg olyan szindarabot, amit mindenki megnéz.

ASSZONYI KRITIKA

- Milyennek találta a második felvonást, nagyságos asszony?
- Képtelenség! Két esztendő múltán játszik és ugyanaz a szakácsné szolgál a háznál.

PREMIER UTAN

- No látod, nem füttyülték ki a darabomat!
- No hallod, aki ásit, az nem tud füttyülni.

VANDORTRUPPNAL

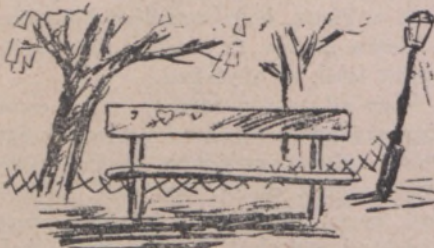
Koplatóművész: Kérem, én hajlandó volnék az ön társulatában produkálni magam és négy héten át koplalni... Milyen fizetést kapnék ezért?

A trupp igazgatója: Fizetést nem adhatok, de kap erre az időre teljes ellátást, kosztal együtt.

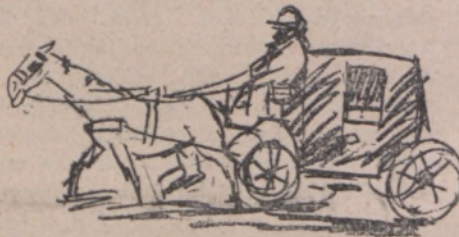
— *Te, miért utazott Sándor Pál —
Indiába?*
— *Felejtteni.*
— *Felejtteni?*
— *Igen. El akarja felejtteni a Demokrata pártot.*

Amíg egy pesti nő eljut odáig . . .

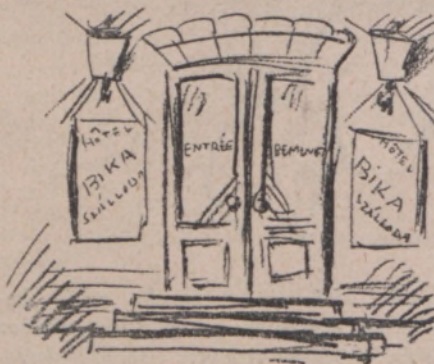
ELSŐ STACIO

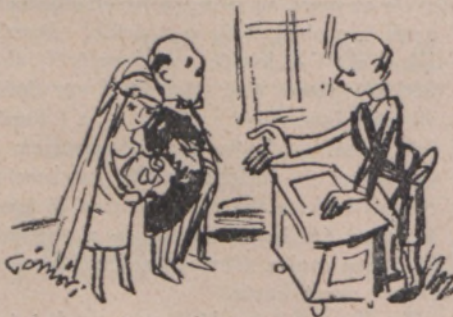
MASODIK STACIO

HARMADIK STACIO

UTOLSÓ STACIO

AZ ÚJ SZOBALANY

- Bevásárolni megyek a Fenyves Dezső üzletébe és csak későn jövök haza.
- Oh kérem, nagysága, nálam nem kell magát mentgetni.

TÉCI DAC

A szén, a fa,
A fa, a szén
Nagyon-nagyon
Hasznos növény.

Szememben fájó
Könyű rezg,
Csak hallomásbul
Sejtem ezt.

Személyesen
Nem ismerem
A fát, melyen
A szén terem.

(Incubus)

Aforizmák a mellényzsebben

(Zsurozó ifjakkal, társaságbeli jópofákkal és lipótvárosi Wilde Oszkárakkal szemben kézirat.)

Ha manapság egy férfi megnősül, jogosan megkivánhatja a feleségétől, hogy hálás legyen. Lehetőleg persze együtt-hálás.

★
A mozi még a vakok számára is a legideálisabb hely. Jó sötét van. És tapogatózni a sötétben is lehet.

★
Idővel a legcsunyább férfit is megszokja a felesége. Igen. Megszokja csalni.

★
Egy amerikai matematikus hosszú fejtörés után pontosan kiszámította, mit nyom egy divatos női ruha. Ugyan kérem, hát mit nyom? A férj fejét nyomja.

★
Megboldogult Shakespeare így szölt: „Szeretni első látásra”. Ez valóban nagyon ideális. Szakitani első látásra, sajnós, nem lehet. Pedig ez mennyivel ideálisabb lenne!

— Hesz Ferenc

ADÓREFORM

- Rövid párbeszéd falun.
- No, ha igaz, hogy odafele az urak reformálják az adót, akkor én többet egy fillér adót se fizetek.
- Miért, Mihály gazda?
- Hát minek fizetnék, mikor én — katólikus vagyok!

A TANÁR UR A VENDÉGLÖBEN

— Kérem, főpincér, félórával ezelőtt egy borjusültet rendeltem. Most nem tudom: maga felejtette-e el, hoztak-e már és megettem, vagy pedig egyáltalán meg se rendeltem? . . .

AMI JÖVEDELMEZ

- És orvos ur milyen biztosítékot ajánl föl a banknak a kölcsönére?
- Hogy milyen biztosítékot? . . . Hát kérem — a spanyol járványt.

— Hallom, autóbaleset érte a feleségedet. Remélem, nem történt komolyabb baj.

— Nem, csak egy kis arcfestékhorzsolást szenvedett.

A nagy szenzáció

— Halló, várj csak kérlek, most jön a java...

— Nő van a dologban?

— Csakis.

— Akkor siess, mert mindjárt szétkapcsolnak.

— Képzeld, micsoda szenzáció!

— Hallo —

— Hallo — képzeld...

— Gyorsan, mondd el...

— Hát kérlek, tegnap délután megyek az Andrássy-uton, amikor az egyik bérház előtt óriási csodületet látok...

— Mi történt?

— Képzeld, a második emeleten egy nő kihajolt az ablakon...

— Le akart ugrani?

— Az még nem lett volna olyan szenzáció.

— Hát akkor mi történt?

— Különösebb dolog semmi sem történt, csak éppen hogy kikönyökölt az ablakon. Kellems téli napsütés volt. Az egész Andrássy-ut csodálkozva meresztette szemét erre a nőre...

— Olyan szép volt?

— Ami azt illeti... csunyanak éppen nem volt nevezhető. Csak éppen hogy...

— Monokli volt a szemén?

— Az még nem is lett volna olyan feltűnő...

— Szivarozott talán?

— Dehogy.

— Pipázott?

— Azt sem.

— Bagózott?

— Nem. Nem. Hiszen amiatt még nem állt volna annyi kíváncsi ember az ablaka alatt.

— Bajusza volt?

— Nem volt.

— Szakálla volt?

— Nem volt.

— De hát akkor mi volt rajta bámulni való?

— Képzeld, mi volt a fején?

— Mi volt?

— Haj volt a fején. Hosszu haj, kérlek, hát nem csodálatos?

TABORNOKBÓL KERESKEDŐ

— Nem tudja kérem, mért mondott le minden katonai diszéről Sréter István tábornok?

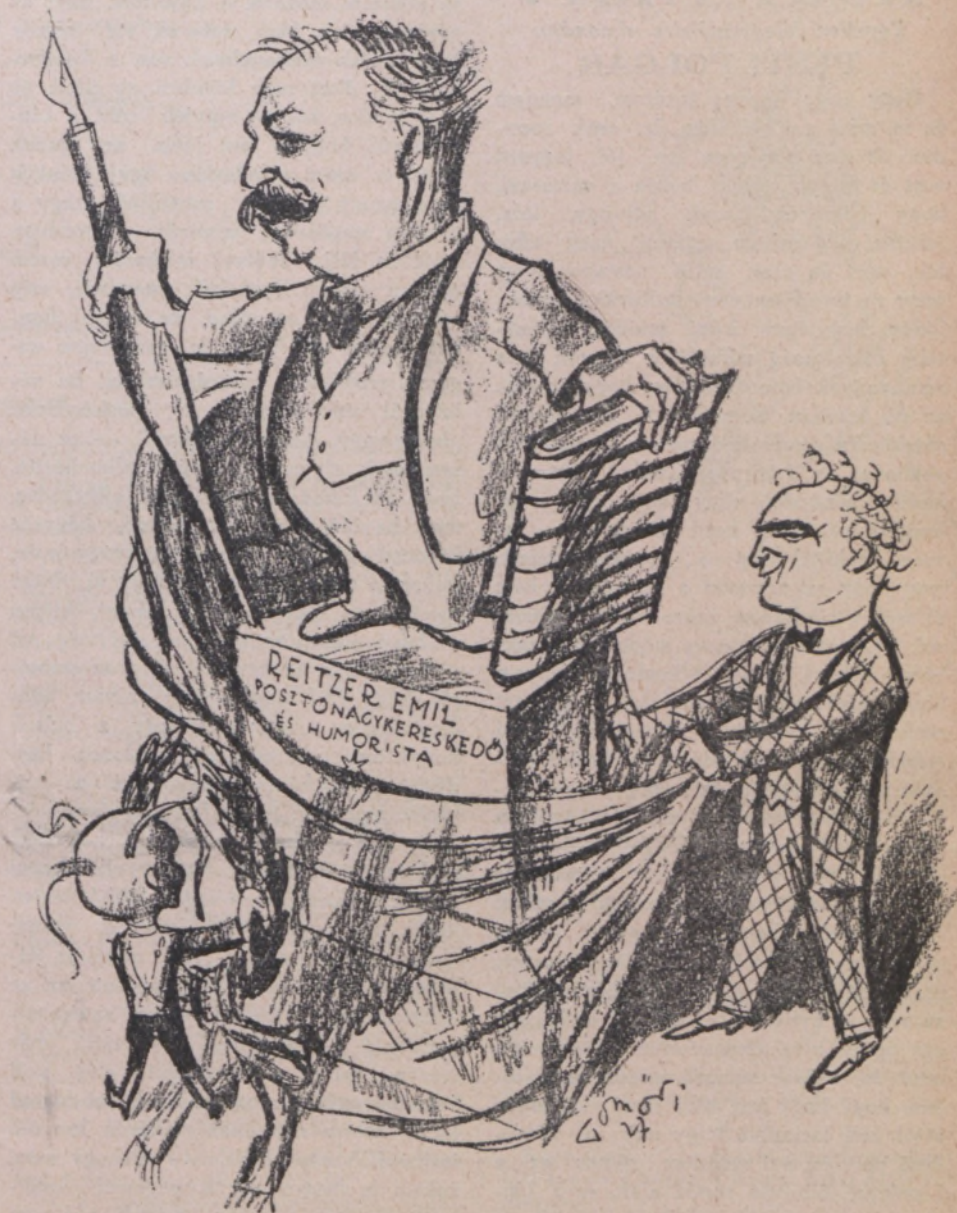
— Mert az új szakmájában nem akar hősként elbukni.

BIZTOS HELY

— Steiner husz pengőt kért tőlem. Mit gondolsz, biztos helyen lenne nála a pénzem?

— Oh igen, nem vész el. Nekem már öt éve van nála ötven aranykoronám.

Indiszkkrét jubileum

— Ezennel van szerencsénk leleplezni a Borsszem Jankó egyik legrégebb munkatársát, aki huszonöt év óta szerez erkölcsi tőkét elmével, anyagi tőkét kelmével.

A SZANALT KÖZÉPOSZTALY

— Nagyságos ur, egy ember van itt számlával. Kidobjam?

— Még ne. Előbb próbáljuk meg, nem lehetne-e tőle tíz pengőt kölcsön kapni.

MIKOR A LELKIISMERET MEGSZÓLAL

Anyós: Itt volt az az ember, aki tegnap a robogó autobusz elöl az utolsó pillanatban visszarántott engem?

Vő: Igen.

Anyós: És mit kért?

Vő: Bocsánatot — tőlem.

— Nem tetszik tudni kérem, hol van a főposta?

— Itt a sarkon. Ezt minden számar tudja.

— Ép azért kérdeztem uraságotól.

KÖZGAZDASÁG

AZ ÚJ DIREKTOR

Vezérigazgató: Most pedig, hogy igazgatóvá neveztük ki, száz részvényt adunk Önnek.

Igazgató: De remélem, nem a vállalatunk részvényeit.

HOGY VAGY?

Egyetlen lélegzetvételre elmondja:

PESTI POLGÁR

Hogy vagy, kedves barátom, mondom én is, mint a többi száz, de csak mondom és nem kérdezem, ezt jól jegyezd meg és hagyj kérlek békén a válasszal, hogy „köszönöm, csak úgy-úgy, lala, lehetne még rajtam segíteni”, meg effélék, mert én csak mint udvarias lény, hogy ne mondjam mint kulturlény érdeklődöm hogyléted iránt, minden különösebb célzatosság nélkül, de viszont arra nem vagyok berendezkedve, hogy te erre az én ártatlan köszönéséle kérdésemre részletesen elmeséljed nekem legfrissebb pehvedet az értékpapírjaiddal, pláne a hadikölcsönöddel, vagy azt, hogy a feleséged már most kezd kinozni a tavaszi toalett meg a nyaralás miatt, meg hogy az anyósod a harmadik hete ül már a nyakadon, szóval vedd tudomásul, hogy sem álfölényes müdadogást nem várok tőled a la kabaré-konferanszié, sem holmi börzeáner-elménckédést, meg azt sem, hogy csakugyan komolyan vedd szándéktalan érdeklődésemet, hanem kérdezz vissza engem: „és te hogy vagy?” — amire azután kezet fogunk és gyorsan elbucsuzunk, mint a jólnevelt, hidegvérű angolok, mert ugyebár, mit törődöl te alapjában véve az én egészségi, családi állapotommal, kereseti, vagyoni viszonyaimmal, nem vagy te se járványorvos, se a statisztikai hivatal alkalmazottja, se adó- és nyilvántartó hivatal, te is csak egy éppen olyn szerencsétlen fráter vagy, mint én, akinek muszáj megkérdezni tőlem, hogy hogy vagyok, mert különben attól kell tartanod, hogy már a következő percben azt mondom rólad: ez a Lipniczer, amilyen ronda alak, ez a Lipniczer, — az előbb talákoztam vele és olyan önző a nyomorult, hogy még azt sem kérdezte meg tőlem, hogy vagyok, — biztosan gyanus üzletekben sántikál a

csirkefogó és meggazdagodott, így akarja elterelni magáról a figyelmet, mert az egyenes uton járó emberek azt hiszik, hogy nekik szabadalmuk van a komiszkodásra, őket nem kötelezi az illem és a jó modor, hát ne higgyék róla, a Lipniczerről, hogy ő sem járja az igazak utját és ezért viselkedik úgy, mint a divatjamult becsület smokkjai, vagy a divatos szegénység parvenüi, — mondom, ettől ne félj, kedves felebarát, eszem ágában sincs ilyeneket mondani, meg csak gondolni se rólad, de viszont honnét tudjam én, hogy te nem fogsz engem ilyesmikkel megrágalmazni, ha véletlenül én felejttem el megkérdezni: „hogy vagy, kedves barátom”, — ez nálam csak olyan szólásmód, villámhárító, hogy ne mondjam: preventív intézkedés, mert ha időt engedek neked, hogy te kérdezd először éntőlem, hogy vagyok én, akkor te csakugyan képes vagy rá, drága sorstárs, és telekiabáld a várost, milyen utálatos ember vagyok én, aki még azt a semmiséget se kérdezi még az embertől, hogy érzi magát, mert olyan egocentrikus az a senkiházi, hogy a mások hogyléteről még csak egy sablonos kérdést sem kockáztat, pedig azt a legutolsó marha is tudja, hogy az ilyen kérdést úgy se veszik komolyan, hát mért ijed meg tőlem, nem fogom elkeseregni neki a bajaimat, nem fogok tőle kölcsönkérni, ugyanis csak azt feleltem volna: „köszönöm és te?” — tehát ebből is láthatod testvér, mennyire jogosult az az óhajom, hogy te se élj vissza az én udvariassági formulámmal és most már igazán fogd be a kereplődet, elég volt nekem a privát nyavalyáidból, azt hiszed talán, nékem nincsenek raktáron hasonló testhezálló nyavalyák, — dehogyan nem, nekem is megvannak a magaméi, csak hogy én finom ember vagyok, aki nem terhelem a felebarátaimat, jól tudom, nekik éppen úgy megvan a maguké, mint nekem, és mit használnak vele, ha

elmondják nekem és mit használnak én magamnak, ha elmondom neked, nektek, nekik, — úgy-e semmit s ennek dacára mégis megkérdezem tőled, te pupák: „hogy vagy, kedves barátom?” — és te visszakérdezed: „hát te hogy vagy?” — én tovább megyünk és nem felelünk, mindegyikünk azt gondolja, amit akar és biztosíthatlak, te ugyanazt gondold énrólam, mint amit én terólad, talán szószerint így: „a fene ott egyen meg, mit ugratsz te engem, mikor ugyis tudom, hogy felfordulhatnék tőled, ha valami baj érne”... és lásd be, kérlek alássan, mindkettőnknek tökéletesen igazunk van, azzal a különbséggel mégis, hogy én ezt férfiasan bevallom neked, míg te alattomosan, hazugul fenn akard tartani a látszatot, hogy tisztességesen gondolkodol rólam, — az ördögbe, drága barátom, te annival tisztességtelenebb vagy, mint én, hogy még a gondolataidat is úgy gondold el, hogy ne legyen sértő bennük reám és embertársaidra nézve, ami részéről egy közönséges, ocsmány dolog, mert a te gondolataidról mindenki tudja, hogy már a fogamzásuk pillanatában meg vannak fertőzve — ezért mondom én neked: „hogy vagy?” és feleld: „hát te hogy vagy?” — és aztán rögtön, de abban a minutumban tűnj el a szemem elől, kedves felebarát, drága testvér, mert különben nem állok jól magamért.

Végighallgatta: M—r J—ő

Feleség: Jaj, Péterkém, a falióra leesett és kicsi hijja, hogy agyon nem ütötte a mamát.

Férj: Mindig mondtam, hogy az az óra késik.

MEGFEJELT SZENTENCIA

— Mondd, papa, mért mondják azt, hogy jó emberek kis helyen is megférnek?

— Azért, fiam, mert nagyon kevesen vannak.

Szeged, 1927. II. 1.

TEKINTETES KIADÓHIVATAL!

A „Hóvirág” mosóporból kapott mintacsomagot több barátnőm közt elosztottam és a kipróbálás után — velem együtt — az az őszinte véleményünk, hogy kitűnő szer, mert a mosás sokkal gyorsabb és könnyebb vele és a ruha igazán hófehér. Minden előfizető társnőmnek őszintén ajánlom.

Tisztelettel

BECK PAULA (divatszalon)

A PARLAMENTI SZINHÁZ HETI MŰSORA

Hétfő	Az alvó politikus, Kuna P-vel a cimszerepben.
Kedd	Vigyázat! Istennyila! Héjjas Iván fölléptével.
Szerd	Az adófizető ember tragédiája, Bud (adó-) rendezésében.
Csütörtök	Darázsfészek, demokrata végjáték.
Péntek	A vén gazember, a régi szereposztással.
Szombat	A Klébi-fiu esete az Alma Materrel.

A magyar főrend

Oseimnek diszmagyarja
Fogason függ, moly kimarja.
Moly kimarja, nem ragyog. —
Én magyar főrend vagyok.

Tán a tudományhoz lássak?
A tudósok B-listások.
Nem írok, nem olvasok, —
Én magyar főrend vagyok.

Van, igaz, egy tudományom,
Tulteszek én a kormányon:
Népet főzni jól tudok,
Én magyar főrend vagyok.

Megbecsülöm Koppelt, Szijjt is,
És nem izgat semmi krízis,
Napidíjat is kapok, —
Én magyar főrend vagyok.

POLITIKAI RÉBUSZ

Melyik az a kérdés, amelyre nincs felelet?

(A királykérdés.)

Fényes új műsor a Royal-Orfeumban. A Royal-Orfeum kedd este mutatta be februári műsorát, amely a jobbnál-jobb számok változata. A variété-rész első helyén említjük Prof. Lightman-t, „a legnagyobb mestert a leghíresebb hangszerekkel”. A dicséret hangján kell megemlékezni Tamarina és Fredow akrobatikus-excentrikus táncművészekről, akik mindenképpen felülmulják a hasonló produkciókat. Végtelenül ügyes Sztrody a „gummilabdaember”, aki a sodronykötelen jobban megállja helyét, mint más a gyalogjárón. A 4 Urbani, az akrobatikus ügyesség példátlan megtestesítői. Van egy kedves egyfelvonásos: „Nem megyek férjhez” a címe. Zerkovitz Béla írta a fülbemászó zenéjét, Harmat Imre a szövegét a kis zenés tréfának, amely jó alkalmul szolgál Felhő Rózsának, Jankovich Magdának, Dénes Oszkárnak, Rott Ferencnek és Dezsőffy Lászlónak humoruk csillogtatására. A műsor méltó befejezői Splendid és partnere görkorcsolyázók, majd Wallenda emberiesen ügyes fókái, „akik” artístákat is megszügyenítő bravurral működnek.

A PARLAMENT KARZATAN

— Te, miért csak a felsőházi honatyákat gukkerezik ezek a nők itt?

— Az alsóháziakat, úgy látszik, méltóságukon alulinak tartják gukkerezni.

A Borsszem Jankó cégjegyzéke

Pesti kereskedő-hirességek

IV.

MOLNAR GYULA,

akire még Lukács Pál is féltékeny, mert az ő üzletében öltözik a legtöbb szépasszony. Ő az a bizonyos Molnár, aki nem a férjek malmára hajtja a vizet.

ARANYKÖPÉSEK

A házasság olyan, mint a háboru, mégis a békekötések a legdrágábbak benne.

★

A mai nők szoknyája alól három láb látszik ki: a harmadik a lóláb.

★

Okos emberek a zavart arra használják fel, hogy feltűnjenek és nem arra, hogy el-tűnjenek.

(Karádi Emil)

Nagy- és kismosáshoz legjobb a

HÓVIRÁG

önműködő mosóanyag, mert szappan vagy bármely más szer alkalmazása nélkül, csak kifőzéssel minden ruhát

önmaga hófehérre mos.

Gyártja: Albatros Rt. (Lessive Phénix alapítása)
Budapest, V., Nádor-utca 6.

Tessék szerkesztőségünk útján ingyen mintacsomagot kérni.

— Vajjon az Ehrlich-kályha Bethlenhez is meleg?

Oh az a Mussolini!

Klubhelyiség. A sarokban két agglégény éppen a Mussolini-féle agglégényadót vitatja meg.

— Ennél nagyobb igazságtalanságot el sem képzelhetek.

— Ezt mondom én is.

— Hát nem elég, hogy Boriska kosarat adott, hát nem elég, hogy összetörte a szívemet, még ráadásul adót is fizessek? Hát tehetek én arról, hogy Boriska nem akart a feleségem lenni? És tehetek én arról, hogy szeretem őt ma is és szeretni fogom örökké, amíg csak élek?

— Ugyanúgy vagyok magam is. Imádom Elzát és alig várom, hogy a férjétől szabaduljon. Mihelyt a válást kimondának, azonnal feleségül venném. De hát tehetek én arról, hogy a férje nem akar válni? Egyedül ő az oka, hogy nőtlen maradtam. Adóztassuk meg őt...

— És általában Mussolininek tudnia kellene, hogy nem a férfi az, aki nőstül, hanem a nő az, aki magát feleségül véteti. Ha egy férfi agglégény marad, annak mindenkor a nő az oka. Fizessék tehát ők az agglégényadót...

Miközben egy férj a másik sarokban felsóhajt:

— Hej, ha én nőtlen lehetnék! De szívesen fizetném azt az agglégényadót!

— Őd —

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi iroda:

Budapest, V., Béla ucca 8.

BIZTOS FOGYASZTÓKURA!
Heti öt kiló fogyás garantálva!
Levelezőlap-hívásra anyósom azonnal házhoz jön.
Csak rövid ideig használható!
Méreg! Méreg!

Tönődések Seiffensteiner Salamontul

Omikor némelj demokrata oreságok avval dicsekednek magukat, hogy ők vonnok o boldogult Vázsonyi Vilmos-sal edj rokonságba, mindig oz eszibe jofja nekem, hodj o küzünséges küzsen is rokonságba von o jémántal. Hát oztán!...

Tegnap este megnéztem attul o hires Molnár Ferentül oz uj darabot, ominek o cime: „Játék a kastélyban”. O szerző oztot mond: „Anekdóta 3 felvonásban”. Én pedig oztot mondok: ho ez o kitönő vigjáték von edj anekdotát, akkor vadj o Molnár Ferenc nem todja, mi oz oz anekdotát, vadj pedig én nem todok, mi oz o vigjáték. De edj dolog bizemos: oz anekdotázásbo én vadjok o világ legelsű szaktekintélje, mert tülem oz anekdotokat, omiket kizárulagossági joggal o Borsszem Jankónak átadok ütven esztendeje, Nyújorktul Tokióig forgatják o humoriszt és kabaraszínész oreságok. Omivel sak oztot akarok mondani, hodj o „Játék a kastélyban” nem edj anekdotát, mert ha oz lenne, akkor már rég ellopták volna tülem.

Oz excellenc Sréter István tábornok oreság, oki edj alkalommal honvédelmi miniszter is volt, kilépett o vitézi rendbül és letette oz üvé katonai dekorációkat, mert fülcsapott kereskedünek. Ez otán o különös eljárás otán most már igozán nem tudok, kik jobban örülnek: o tábornokok-e, okik mexabadultak ed régi konkurenstül, vadj pedig o kereskedük, okik — nem kaptak edj ujat? Én attul tartok, hodj evvel o gesztussal oz excellenc máris megbokta o komolj kereskedük elütt.

KÜLÖNBSEG

— Hát csak kiállta Krachmandl az üzleti krizist, ugy-e?
— Kiállta? Nem. Kiülte.

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

A nyomdáért Goldstein József felelős.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát február 4-én, pénteken zártuk le. — Kéziratok és rajzok kizárólag a főszerkesztőnek (Budapest, VI., Mozsár-ucca 9) küldendők. — Kéziratokat nem örzünk meg.

Többeknek. A Borsszem Jankó mult heti frappáns címlap-rajzát mi adtuk át a Pesti Hírlap-nak közlés végett, mert nagynevű főmunkatársát, Rákosi Jenőt, illetve a személyével kapcsolatos parlamenti helyzetet persziflálta. — Arminius. A paródia néhány ötletes sorát itt adjuk: „Ne nézz, ne nézz hát vágyad távolába, Hisz még a bolt sem a mi birtokunk. Amennyit meghagy az adó kaszája, Sajátunknak csak annyit mondhatunk”. — K. Ilonka. Ha majd egészen pontos lesz a megfejtés, biztosan magácska is nyerni fog. — Demokrata. Abban a sötét erdőben már megint halva találták (a maguk számára) Bárczy Istvánt. Hányadik már a fricska? És még mindig „éljen Bárczy István szeretett polgármesterünk?” — R-y K-ly. Most már látjuk, milyen ádázul tudnak hadakozni — egymás ellen. Kiváncsiak vagyunk, lesz-e ennyi harcos kedvük, amikor a kormánnyal kell mérközni. — Rp. A medve kijött Gyertyaszentelőkor a barlangjából, de látva a charlestonozó medvéket a pesti bálakon, undorodva visszabujt. — V-f. A spanyol nátháról irt lírai versét elküldtük Primo de Riverának. Hátha ez bead annak az örült spanyolnak! — Több levélről a jövő számban.

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre — — — 20 pengő — fillér
Félévre — — — 10 pengő 50 fillér
Negyedévre — — — 5 pengő 50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:

MOLNÁR JENŐ DR.

Művészeti főmunkatárs:

GÁSPÁR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNÁR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

**Tartalmas,
érdekes, nivós a**

MAGYARHIRLAP

Ára: 10 fillér

Főmunkatársak:

Felek Gyéza dr. és Móra Ferenc

Felelős szerkesztő:

Roóz Rezső

A parlamenti hárem szüze

vagy: **Az ártatlan Ivánka**

Az UFA két új attrakciója: „A hárem szüze” és „Az ártatlan Zsuzsi” után

Héjjas: Jaj, Gyula bácsi, ugy félek... Még képesek és leveleközietnek ezek az erőszakos fráterek.

Gömbös: No hallod!... ami a te szüzességedet illeti...

Pesti világjáró

(Valamelyik dunaparti hotel halljában két globetrotter találkozik. Az egyik külföldi, a másik pesti. Kitérő lelkesedéssel üdvözlik egymást.)

Pesti: Hol járt?

Külföldi: Most jövök Afrikából.

Pesti (főlényesen): Tavaly hat hetet töltöttem a szaharai homoksisivatagban. Timbuktuiban aránylag még elviselhető az élet...

Külföldi: Én tavaly Londonban voltam.

Pesti: Télen?

Külföldi: Igen.

Pesti (foghegyről): Én nyáron voltam. London csak nyáron ér valamit. Télen a londoni hotelek hidegek. Se paplan, se dunyha. Persze a Hyde-parkból semmit se láttam...

Külföldi: Sajnos.

Pesti: Én fürödtem a Serpentinben. (Félvállról:) Minden benszülött londoni egyszer megfürdik benne...

Külföldi: Innen majd Rómába megyek.

Pesti (hanyag gestus): Rómát nem szeretem. Babonás vagyok. Az ember mindenütt pappal találkozik.

Külföldi: Aztán utba ejtem Nizzát.

Pesti: A könyökömön női ki.

Külföldi: Onnan át Kairóba.

Pesti (összerázkódik): Jaj, ne is említse.

Külföldi: Ott is volt?

Pesti: Mindenütt. Ismerem a világvárosok minden zegét-zugát. Ültem a bécsi Práter óriás kerekén és napkuráztam a newyorki felhőkarcolók tetőtéraszán. A párizsi Eiffel-tornyot minden évben viszontlátom. Általában szeretem a tornyokat, kivéve a pizait, amely az utóbbi időkben nagyon ferdén néz rám, amiért elhanyagolom. Olyan helyet, ahol én meg nem fordultam, nem tud említeni...

Külföldi: Pest ilyenkor télen nagyon szép.

Pesti: Mondják.

Külföldi: A Halászbástya gyönyörű. Csodás kilátás onnan felülről...

Pesti (érdeklődve): Igazán?

Külföldi: Önnek tán nem tetszik?

Pesti (egészen természetesen): Erről nem nyilatkozhatom. A Halászbástyán életemben még soha se jártam. Nagyon messze van... (—dy)

HIVATALOS RÉSZ

Népmagyarosítás. Jókai Mór Egy magyar nábob-jának főhőse, Ankerschmidt Adám lovag nevét a hálás utókor Baumgarten Ferencre változtatta.

Népmétesítés. Molnár Ferencet a fajvédő sajtó, ujjab külföldi sikerére való tekintettel, ismételtén kitéssékelte az analfabéták szélsőjobb kartelljéből és nevét Neumann-ra németesítette.

— Micsoda hajfűrt ez itt a tárcában, pajtás?

— Emlék az első feleségemtől.

— De hiszen az nem volt szőke.

— Ó nem, de én.

EGYES SZAM, TÖBBES SZAM

— Hogy milyen ökrök vagyunk mi!
— Kérlek, kérlek... beszélj csak egyes számban.

— Hogy micsoda ökör vagy te!...

A Borsszem Jankó legközelebbi száma február 16-án jelenik meg.

**Neiger
étterme
elsőrendű**

Budapest, Teréz-körut 4 sz.

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1927. február 6.

4. (3046.) szám

Hatvanadik évfolyam

Lipótvárosi estélyen

— Istenem, istenem, hogy öregszünk!... Ezt az asszonyt még hosszúszoknyás lánykorából ismerem.

Ha így megy tovább

Fölléptek a választáson — mondjuk
— ötvenen.
Bejöttek kilencen.
Kidobtak maguk közül kettőt.
Nem várva be a kidobást, egy saját-
lábulag lépett ki.
Maradtak tehát hatan.
Egy ijedtében elutazott Indiába.
Maradtak öten.
Ez az öt azon veszekszik, hogy ki le-
gyen a vezér.
Tehát: először kidobják azt, akit ve-

zérére tettek. Másodszor kidobják azt,
akinek a vezérségre a legtöbb esélye van.

Maradnak hárman.
Ez a három két pártra szakad. Az
egytagu párt, meddőnek látván a harcot
a kéttagu többséggel szemben, kilép.
Maradnak ketten.
A kéttagu pártból kilép az ellenzék.
Marad tehát egy.
Ez az egy unja az egyedülletet és ki-
lép önmagából.

Ez a nemzeti demokrata párt szomorú
históriája.

HINDENBURG elnök
BERLIN

Aki sokat Marxol, ke-
veset fog.

WILHELM R. I.
Doorn

PROF. VEREBÉLY ALBUMABA

Vagyok olyan sebész, mint te,
Vágok olyan belet, mint te!

Prof. Adám